המחוזי: יתרת חובה במגבלות מסגרת האשראי היא נכס הניתן לעיקול

מאת חן מענית

בהחלטה תקדימית, קבעה היום (ב') שופטת המחוזי בת"א, מיכל אגמון־גונן, כי היתרה למשיכת יתר על פי מסגרת האשראי, שמעמיד בנק ללקוח היא נכס הניתן לעיקול, עד לגובה הביטחונות שניתנו לבנק.

"תוצאה זו מתיישבת עם שיקולי מדיניות משפטית ראויה. היא אינה חושפת את הבנק לסיכון מצד אחד, ומאידך, מביאה לאיזון ראוי בין האינטרס של הבנק כנושה לבין האינטרסים של נושים אחרים, שיכלו להיפרע מהנכסים המוחזקים על־ידי הבנק, אלמלא ניתנו לו כביטחונות", נימקה אגמון־גונן את פסק דינה.

פסק הדין ניתן במסגרת תביעה לאישור עיקול שהגישו חברות משה אלבס אחזקות וא.מ. רכיבים נגד בנק מזרחי־טפחות, בגין סירובו של הבנק לרשום עיקול על חשבונות חברת דורנקסט אלקטרוניקה, בטענה כי אין בחשבון דורנקסט אצלו כספים לעיקול.

הבנק טען כי בעת שנודע לו

אגמון־גונן. איזון ראוי

דבר העיקול, הייתה בחשבון דורנקסט יתרת מטבע חוץ בסך כ־7,500 דולר ויתרת חובה בחשבון העו"ש בסך של יותר מ־100 אלף שקל. המחלוקת שנפלה בין הצדדים הייתה בשאלה, האם כאשר החשבון ביתרת אפס או ביתרת חובה מינימאלית, ובאותו חשבון קיימת מסגרת אשראי שבמסגרתה נכנס סכום העיקול, או חלקו, רשאי הבנק שלא לאשר את עיקול זכות החייב למשיכת יתר לפי הסכם מסגרת האשראי.

ביהמ"ש קבע כי בין הבנק לבין הלקוח היה הסכם מחייב להעמדת מסגרת אשראי, שהבנק היה מחויב לכבד, ומכאן שמסגרת האשראי שרירה וקיימת, וניתנת לעיקול. מאחר וביום הטלת העיקול אצל הבנק עמד חשבון הבנק של דורנקסט ביתרת חובה של 103,776 שקל, מתוך מסגרת אשראי של 220,000 שקל, אושר העיקול על היתרה למשיכת היתר בגובה 116,224 שקל.

בא כוח התובעים, עו"ד אמיר עדיקא, ממשרד גלעד שר ושות' מסר בעקבות פסק הדין כי: "מדובר בהחלטה שהשלכותיה על המערכת הבנקאית עשויות להיות מרחיקות לכת. הפרקטיקה הנוהגת עד היום הייתה כי משקיבלו הבנקים הודעות עיקול על חשבונות של נתבעים, היו הבנקים מסרבים לאשר את העיקולים, כאשר החשבון היה ביתרת חובה. פרקטיקה זו אושרה על־ידי בתי המשפט כדבר שבשגרה, עד לפסק הדין שניתן היום ששינה את המצב המשפטי".

בנק מזרחי־טפחות יוצג בידי עו"ד שרון בן־עמי; והנתבעים – באמצעות עוה"ד אייל ברנדט ואילן חלמיש. ●